

Denne artikkelen ble sendt Aftenbladet...men tror du avisen ville ha den?

Som troll av eske.

Ja vel, så har vi opplevd også det. I jakten på noen flere kroner fra besøkende turister, manglet vårt lokale Dalane en attraksjon med 'svung'. Sommerbyen, Jøssingfjorden og Eigerøy-fyret holder ikke helt, i en verden hvor det originalt eksotiske er det som teller. Jo mer aparte, desto bedre. Opplevelsesmette turister vil ha noe mer!

Slikt mer var det lite av i sørfylket, skal vi forstå situasjonen rett. Inntil her for en måneds tid siden, da en kreativ herre fra der sør, basert på det en på bestemors tid beskjemmet anså være skitten fantasi, oppdaget en stein som ga assosiasjoner. Steinen fikk straks et folkelig tilpasset navn, en merkevare til potensiell framtidig inntekts erverv ble - som troll av eske - født. Ifølge fuktige drømmer vil steinen være mer attraktiv enn både Trolltunga og Prekestolen. Til sammen.

Deretter ble den ene reiselivsdirektøren etter den andre budsendt, og verden jublet. Agurknytt av mandig klasse, også til eksport. Journalister og reportere moret seg over, i beste sendetid og på avisens frontside, å få lov å bruke uttrykk som tidligere var forbeholdt do-veggen. I løpet av få dager hadde Aftenbladet et tosfret antall artikler om fenomenet. Riktignok godt hjulpet av lokale krefter der sør som like godt meislet av hele greia. Men avisen holder med sine jevnlig rapporter, fortsatt stand.

Også pikene i NRK Lokalen frydet seg over daglig helt legitimt å kunne bruke ord og vendinger som ellers, i hvert fall i tidligere tider og møblerte omgivelser, ikke var helt stuerene. For ikke å glemme stasjonens utegående. Hans lidenskap og - øh - munndiaré var overfylt med relasjoner til det unevnelige. Hver setning hadde en kobling og to. Det hele i kategori fjortisradio og ditto TV fra gutterommet. Journalistens troverdighet lever farlig. I en tid hvor treghetsloven er vesentlig for å holde liv bransjen.

Jeg overlater til fagfolk å forklare hva som egentlig skjer når gamle tabuer stikkes hull på, og bakkekontakten hos overivrige referenter helt synes forsvinne. Det må uansett være et paradoks - i hvert fall et lite et - når allmenn framvisning av tilsvarende 'live' gir fengselsstraff, mens denne gråsteinsvarianten kan mer enn pyntes og tiljubles som offentlig severdig. Endog gir fantasier om tiltrengte jobber i et ellers vanskelig arbeidsmarked. Vår relative verden er ikke alltid like lett å bli klok på.

Tiden vil vise om det går slik enkelte egersundere - med god mediedekning - håper. Kanskje skal det mer til enn en blottet steingreie i et ordinært Dalane-landskap, for å gjøre millionbutikk. Selv om steinen uhemmet krydres for den erotiske delen av fantasien. Flere lever godt av gråstein i dette fylke, men for å møte drømmen om millioner krever nok settingen noe mer. Kanskje hadde det vært like greit å la steinen ligge hvor den falt, som et symbol på impotente ideer. Men nei, koste hva det koste vil, opp igjen skulle den, med mediene på slep jevnlig informerende om framdrift.

Nå gjenstår å se neste kapittel. Trollkraft er ikke til å kimse av, i hvert fall ikke i henhold til reklamen. Skjønt, dynamitt gjør jobben raskere og mer effektivt. Å få pakket trollet tilbake til esken, helst pulverisert og glemt, ville vært en velsignelse. Aberet er bare at det vil gi nytt liv til sære journalisters slitsomme drømmer, noe sommeren dessverre har hatt mer enn nok av. Om det samtidig også bidrar til å svekke journalistfagets seriøsitet får de ansvarlige redaktørene se nærmere på, samtidig som de også vurderer behovet for egen bemanning.